

„HATÁRTALANUL!” JÓ UTAZÁS

Határtalan jókedvvel vágott neki 43 felsővárosi hetedikes diák és 5 kísérő tanár az őszi „Határtalanul!” kirándulásnak. Úti célunk Erdély, szálláshelyünk, ahogy a gyerekek nevezték: az ottani otthonunk - Gyergyóújfalu volt. Első állomásunkként az éjszaka fényeiben pompázó Arad szolgált, ahol mécseseket gyűjtva felidéztük az aradi vértanúk életútját és a kivégzésük előtti utolsó mondataikat. Koszorúval adóztunk a hősök emlékének.

Déva vára felé haladva korábbi ismereteinkre alapozva megidéztek Kőműves Kelemen alakját és a balladáról tanultakat. Vajdahunyadon megcsodáltuk a Hunyadiak ősi fészket, és megemlékeztünk Petőfi Vajdahunyadon tett látogatásáról.

Legközelebb Gyulafehérváron, az Erdélyi Fejedelemség egykori székhelyén álltunk meg, ahol megnéztük szarkofágjaikat. Lenyűgöző látványt nyújtott Segesvár történelmi központja, a vár az óratoronnyal. A középkori városmagba települt iparosok jelenlétére a mívés cégek utaltak. Segesvár közelében, Fehéregyházán az út mellett áll Petőfi szobra jelezve, hogy ott esett el. Elszavaltuk a Nemzeti dalt, mécseseket gyűjtöttünk, és megkoszorúztuk az emlékművet.

Következő napunkat az Elekes Vencel Általános Iskolában kezdtük, ahol az iskola bemutatása és az ajándékok átadása után barátságos focimeccsre került sor. Utána átvonultunk a templomkertbe, és együtt emlékeztünk meg az '56-os forradalomról. A napi program gyalogtúrával és egy kalandos barlangszázzal folytatódott a Sűgő-barlangban.

Itt a csodálatos cseppköveket és a denevérek élőhelyét tanulmányoztuk. A nap további részében Gyergyószentmiklóson a környék közetvilágával, népviseletével ismerkedtünk meg, majd az örmény katolikus templomban mesélt Ali bácsi az ide települő örményekről.

Utunkat a Gyilkos-tó mellett és a Békás-szorosban folytattuk, miközben ámulva csodáltuk az ősz gyönyörű színeiben pompázó hegyoldalakat. Közben ÖKO-iskoláshoz méltón szemetet gyűjtöttünk. Hazaérkezésünk után táncházban ismerkedtünk a székely tánclépésekkel, majd az est zárásaként közös mécesgyújtás mellett énekeltük el a Magyar és a Székely Himnuszt.

A 3. nap is a természettel való ismerkedéssel telt, ugyanis szikrázó napsütésben megtekintettük a libáni andezitbányát, majd az egész napunkat a 920 m-re a tengerszint felett fekvő Csicsaj dűlő tisztásán illetve a Polgármester úr által vezetett erdei túrán töltöttük, ahol a Natura 2000 természetvédelmi terület növény- és állatvilágával ismerkedtünk, különös tekintettel a medve élőhelyének felfedezésére tett kísérleteinkre. A bátrabbak felmerészkedtek a Csicsaj-sziklára is, a szorgalmas diákok pedig ezalatt kürtőskalácsot sütöttek, vagy a bográcsozáshoz fát gyűjtöttek, illetve a konyhai előkészületekben segítettek. Nem maradhatott el a sport sem, hiszen ha a gyerekek labdát látnak, biztosak lehetünk a sikerében. Ezúttal egy sajtóságos labdajátékot találtak ki, amely ötvözi a foci, kézilabda és rögbi elemeit, és nem kell hozzá csapatokba verődni sem. Ez a játék a „dombfoci” nevet kapta. A tábortűz melegénél dalra fakadt kis csapatunk. Ez alkalommal mondtunk köszönetet a házigazdának a gondoskodásért.

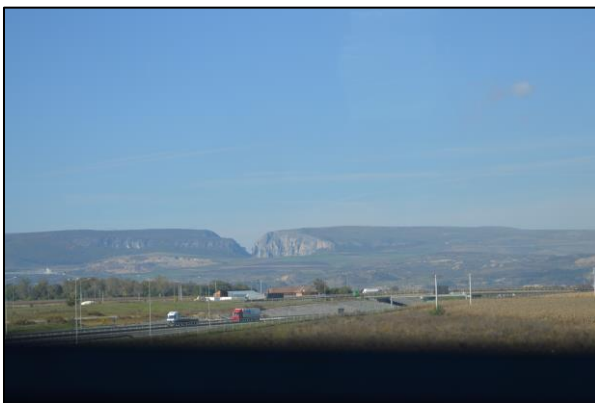
Utolsó előtti napunkat a zetelaki víztározónál kezdtük, ahol megismertük a főbb adatait, valamint meghallgattuk a Zeta váráról szóló mondát. Útközben megcsodáltuk Fenyéd festett székelykapuit, Székelyudvarhelyen adóztunk híres elődeink emlékének, majd Szejkefürdőn megkoszorúztuk Orbán Balázs sírját. Farkaslakán Tamási Áron munkásságát elevenítettük fel, majd a Trianon-émlékműnél emlékeztünk. Korondon kipróbáltuk a faze-kasmesterség fortélyait, és megismertük a taplász bácsit, aki taplógombából készít különböző használati tárgyakat. A napot Szovátán, a Medve-tónál tett sétánkkal zártuk.

Reggel sajnós eljött a búcsú ideje. A gondos házigazdáknak újra megköszöntük a szíves vendéglátást, és azt, hogy 4 napon keresztül igazi otthonra leptünk náluk. Útközben a Maros mellett haladva ismét felidéztek a folyóról tanult ismereteinket és mondákat. Reggeli tornaként Nyárádnál átkeltünk egy, a folyót átívelő függőhídon, miközben tanulmányoztuk a folyót övező növényvilágot. Biológiai ismereteinkről a buszon állat felismerési verseny keretében adhattunk számot. Marosvécsre érkezve megmásztuk a kastélyhoz vezető lépcsőfokokat, és a kastély falán található domborműnél megidéztük Kemény János, a későbbi erdélyi fejedelem és báró Kemény János szellemét. A kastélyparkban a Helikon - asztalnál felidéztek a legnevesebb helikonista íróknak, költőknek a munkásságát, és 1-1 verssel adóztunk az emléküknél. Külön megemlékeztünk a hányatott sorsú Wass Albertről, akinek sírjára koszorút helyeztünk. Utunkat folytatva átutaztunk Marosvásárhelyen, ahol Sütő András alakját és az 1990-es marosvásárhelyi „fekete márciusban” betöltött szerepét emeltük ki. Tordához közeledve történelmi ismereteinket elevenítettük fel, majd a Tordai- hasadékot megpillantva a buszon ismertettük a hozzá kapcsolódó mondát. A buszról leszállva idegenvezető segítségé-

vel birtokba vettük a sóbányát, megcsodáltuk monumentalitását, majd kipróbáltuk a bányában található játékokat is.

Kolozsvár főterén a munkafüzet segítségével felelevenítettük korábbi ismereteinket Mátyás királyról és a hozzá kapcsolódó mondákról. Szülőháza előtt felidéztek életét, politikai célkitűzéseit, a reneszánsz műveltség elterjesztésében betöltött szerepét. Bár Nagyváradra nem jutottunk el, Szent László mondáit elmeséltük a buszon. Besötétedett, amikor Nagyszalontára értünk. A Kossuth-szobornál zászlótűzéssel adóztunk a nagy politikus emlékének, és tiszteletünk jeléül Kossuth-nótákat énekeltünk. A Csonka-toronynál mécsesgyújtással emlékeztünk meg Arany Jánosról, valamint a két költőóriás, Petőfi és Arany barátságáról. Felolvasásra került Petőfi Arany Jánoshoz írt költeménye, valamint a Csonka-torony története és a szalontai mondavilág is, ami jó bevezetőként szolgált a buszon a Toldi-vetélkedőhöz. A háttér átlépve visszaállítottuk óráinkat, és bár kíváncsian vártuk a találkozást hozzátartozóinkkal, titkon arra gondoltunk: milyen jó lenne visszafordítani az idő kerekét!

Makayné Faddi Ágnes – osztályfőnök